

10/06/2011

Θέματα

Δελτίον κρίσης: 10.06.11
του Γιάννη Βαρουφάκη

10/06/2011

- Εκτύπωση σελίδας
- Αποστολή με Email
- Διάδοση στο Google
- Διάδοση στο Facebook
- Διάδοση στο Twitter
- Αύξηση μεγέθους γραμματοσειράς
- Μείωση μεγέθους γραμματοσειράς
- Σχόλια

Αντίκριξη στη Herald Tribune!

27

1 εικόνα

Κάθε Παρασκευή, το Δελτίον Κρίσης του protagon.gr παρουσιάζει ένα απάνθισμα νέων και σχολίων από το παγκόσμιο μέτωπο της Κρίσης. Προφανώς δεν καταφέρνει να καλύπτει όλα τα γεγονότα και όλες τις απόψεις. Αυτό που υπόσχεται είναι μια σύννοψη όσων διάβασα, είδα ή άκουσα την εβδομάδα που πέρασε και τα οποία ίσως έχουν ενδιαφέρον για όσους παρακολουθούν την εξελισσόμενη Κρίση - ιδίως την Ευρωπαϊκή και διεθνή της διάσταση.

Το Δελτίον Κρίσης ξεκινά με ένα Θέμα της Εβδομάδας και κατόπιν ακολουθεί η επισκόπηση της εβδομάδας που πέρασε. Σήμερα η θεματολογία έχει ως εξής:

1. Το εξελισσόμενο 'ελληνικό πρόβλημα' (και όχι μόνο)
2. Οι εξελίξεις στην υπόλοιπη Ευρώπη
3. Νέα από τις ΗΠΑ και τον κόσμο

Πριν από αυτά τα θέματα, ας δούμε το Θέμα της Εβδομάδας:

Το ΑΡΘΡΟ των NYT και η 'ΜΠΛΟΦΑ'

Χτες δημοσιεύτηκε στην [New York Times](#) ένα εκτενές άρθρο (το οποίο στην Ελλάδα έφτασε μέσα από τις σελίδες της International Herald Tribune που εκδίδει η Καθημερινή) με θέμα την [Πρόταση για έξοδο της Ευρώπης από την Κρίση του Ευρώ](#) που πρώτη φορά παρουσίασα εδώ στο protagon.gr (βλ. [εδώ](#) και [εδώ](#)). Το άρθρο αναφέρεται στην ουσία της πρότασης (που δουλεύουμε καιρό τώρα με τον Stuart Holland) την οποία η NYT την χαρακτηρίζει ταυτόχρονα ρομαντική αλλά και πρόταση ουσίας που θα μπορούσε κάλλιστα να αποτελέσει ιδανική λύση, καθώς (Α) είναι η μοναδική ευκαιρία βαθειάς αναδιάρθρωσης του χρέους χωρίς κούρεμα και (Β) αποτελεί μέρος μιας συνολικής αντιμετώπισης του προβλήματος των τραπεζών και της αναιμικής ανάπτυξης της ευρωζώνης. Από την πλευρά του συντάκτη, του Landon Thomas, είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον το γεγονός ότι ο έλληνας πρωθυπουργός κάποια στιγμή εξέτασε σοβαρά την πρότασή μας αλλά και το ότι, εν τέλει, οι σύμβουλοί του (με προεξάρχοντα τον Υπουργό Οικονομικών) τον απέτρεψαν από το να δώσει συνέχεια επειδή "δεν θα ικανοποιούσε τους Γερμανούς" ή, όπως είπε ο Daniel Gros, "καλή η πρόταση αλλά πρέπει να την κάνει γερμανός". Το δικό μου σχόλιο σε αυτό το σημείο διττό: Αν έχουμε φτάσει στο σημείο οι ιδέες να κρίνονται όχι από την αξία τους αλλά από την εθνικότητα εκείνου που τις ξεστομίζει, τότε το Ευρωπαϊκό Δημοκρατικό Έλλειμμα είναι πολλαπλάσιο του ελληνικού χρέους. Και, δεύτερον, μια μικρή χώρα που καλείται να σηκώσει ένα βουνό νέων χρεών ώστε να μην υποφέρουν οι Γερμανογαλλικές τράπεζες έχει όχι μόνο το δικαίωμα αλλά και την ιερή υποχρέωση να προτείνει συστηματικές λύσεις, ιδίως όταν αυτές κοστίζουν ελάχιστα σε όλους και αποτρέπουν τραγικές εξελίξεις τόσο στις πλεονασματικές όσο και στις ελλειμματικές χώρες.

Λίγα λόγια για την προϊστορία του εν λόγω άρθρου των New York Times: Με τον Landon Thomas συναντηθήκαμε μια φορά εδώ στην Αθήνα. Στην συνάντησή εκείνη μιλήσαμε πάνω από μία ώρα για την Κρίση. Στο τέλος του ανέφερα την πρότασή μας και μου ζήτησε να του την στείλω να την διαβάσει. Μετά από μερικές μέρες με πήρε στο τηλέφωνο για να μου πει ότι την θεωρεί intriguing (κάτι σαν 'ενδιαφέρουσα'), ότι την συζήτησε με συναδέλφους του από το Der Spiegel και το Bloomberg που

εκφράστηκαν θετικά, και θέλει να κάνουμε μια δεύτερη συνέντευξη αποκλειστικά με θέμα αυτήν. Μιλήσαμε αρκετές φορές (πάνω από 4 ώρες συνολικά) από τηλέφωνα. Αφού ένοιωσε ότι κατανοεί την πρακτική πλευρά της πρότασης, κατέληξε να μου πει πως, από όλες τις ιδέες που έχει ακούσει για την έξοδο της ευρωζώνης από την Κρίση, η συγκεκριμένη είναι η πειστικότερη. Τον ευχαρίστησα. Τότε εκείνος με ρώτησε αν ο πρωθυπουργός μας την γνωρίζει. Του είπα πως ξέρω ότι την γνωρίζει (αν και έχω αποσυρθεί από τον κύκλο του από τον Δεκέμβριο του 2006 και δεν την έχω συζητήσει μαζί του) και πως την έχει συζητήσει με τον συν-συγγραφέα της, τον Stuart Holland, εδώ στην Ελλάδα. Με ρώτησε γιατί ο πρωθυπουργός δεν κατέθεσε την πρόταση αυτή στα όργανα της ΕΕ. Του απάντησα ότι, από όσο γνωρίζω, το υπουργείο οικονομικών και κάποιοι ξένοι σύμβουλοι (εκεί ανέφερα τον Daniel Gros) θεώρησαν πως καμία μεγαλεπήβολη πρόταση που προέρχεται από τον έλληνα πρωθυπουργό δεν θα καλοάρεσε στους Γερμανούς. (Επρόκειτο για πληροφόρηση που μου είχε μεταφέρει ο Stuart.) Σε αυτό το σημείο ο δημοσιογράφος με ρώτησε αν συμφωνώ να ψάξει τι συνέβη ώστε μια εξαιρετική πρόταση, την οποία εξέτασε ο πρωθυπουργός ως λυτρωτική λύση, δεν μεταβιβάστηκε ποτέ στα όργανα της ΕΕ. Του απάντησα ότι δεν έχω καμία αντίρρηση. Μετά από μέρες με πληροφόρησε ότι το άρθρο δημοσιεύεται άμεσα. (Για τα λεπτομερή σχόλιά μου στα γραφόμενά του, δείτε [εδώ](#)).

Το εν λόγω άρθρο των NYT αναφέρθηκε και στην [ανοικτή επιστολή μου προς τον Γιώργο Παπανδρέου](#), με την οποία τον είχα προσκαλέσει να κατέβει με το ποδήλατο στην Πλατεία Συντάγματος (βλ. [εδώ](#) για το αγγλικό κείμενο) και να απευθυνθεί στον κόσμο: "Πες τους ότι ήρθε η ώρα να πάρουμε όλοι μαζί πίσω την χαμένη μας αξιοπρέπεια. Εξάγγειλε ότι δεν θα δεχθούμε άλλα δάνεια όσο η ευρωζώνη αρνείται να συζητήσει με την αναμόρφωσή της σε μια λογική και βιώσιμη βάση. Ότι, αν αναγκαστεί, η Ελλάδα θα πορευτεί, εντός μεν της ευρωζώνης, αλλά άνευ δανείων." Τις επόμενες μέρες, η συντριπτική πλειοψηφία των αναγνωστών φάνηκε να θεωρεί πως, στην ουσία, πρότεινα στον πρωθυπουργό να μπλοφάρει. Ερμήνευσαν την προτροπή μου ως μία στρατηγική υψηλού ρίσκου, μια στρατηγική μπλόφα που είτε θα πετύχαινε τον στόχο της (την απαρχή μιας συζήτησης στην βάση κάποιας ορθολογικής πρότασης αναδόμησης της ευρωζώνης, π.χ. την δική μας) είτε θα αποτύγχανε βάζοντας την χώρα σε περιπέτειες.

Αν έτσι έχουν τα πράγματα, επιτρέψτε μου να πω, μου αξίζει η απόλυτη περιφρόνησή σας. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να μπλοφάρει με το παρόν και το μέλλον της χώρας. Επιτρέψτε μου τώρα να σας εξηγήσω γιατί η προτροπή μου δεν περιείχε ούτε ψήγμα μπλόφας. Τι σημαίνει μπλόφα (π.χ. στο πόκερ); Σημαίνει να προσποιείσαι ότι έχεις άσσο όταν έχεις 7άρι. Να στηρίζεις την στρατηγική σου σε ένα ψέμα με το οποίο προσπαθείς να τρομάξεις τον αντίπαλο. Όμως αυτό που πρότεινα στον πρωθυπουργό ήταν, απλά, να πει την απόλυτη αλήθεια. Από τότε η αλήθεια αποτελεί μέρος μιας μπλόφας; Πιο αναλυτικά, θα ήταν όντως μπλόφα η πρότασή μου (να ανακινώσω πως η Ελλάδα δεν σχκώνει άλλα ακριβά δάνεια υπό όρους κι άλλης λιτότητας) αν, σε περίπτωση που η Ευρώπη δεν αντιδρούσε θετικά (π.χ. επιλέγοντας μια αναμόρφωση της ευρωζώνης στην κατεύθυνση της πρότασής μας), η χώρα μας θα ήταν (διαχρονικά) σε χειρότερη κατάσταση χωρίς τα δάνεια που ετοιμαζόμαστε να πάρουμε. Όσο σκληρό και να ακούγεται, φίλες και φίλοι, κάτι τέτοιο δεν ισχύει:

Ναι, χωρίς ευρωπαϊκή αναμόρφωση και χωρίς δάνεια η Ελλάδα θα μπει σε περιπέτειες. Όμως, χωρίς ευρωπαϊκή αναμόρφωση και με ακόμα μεγαλύτερα δάνεια η Ελλάδα θα μπει σε ακόμα μεγαλύτερες περιπέτειες. Αν έχω δίκιο, τότε η πρότασή μου στον Γιώργο Παπανδρέου δεν είχε καμία σχέση με μπλόφα. Ήταν, απλά, η τελευταία του ευκαιρία να γράψει ιστορία. [Ας μου αποδείξει κάποιος ότι σε ένα ή δύο χρόνια η Ελλάδα θα είναι σε καλύτερη θέση αν πάρουμε τώρα τα δάνεια (μετά Μνημονίου 2), από ότι αν δηλώσουμε ότι δεν τα παίρνουμε (αναγκάζοντας την Ευρώπη στον σχεδιασμό μιας βαθιάς αναδιάρθρωσης του χρέους μας, εντός βέβαια της ευρωζώνης - [δεδομένου ότι δεν μπορούν να μας δώσουν από αυτήν](#)) και εγώ θα αποσύρω την ανοικτή μου επιστολή στον πρωθυπουργό.]

Θεματολογία Εβδομάδας:

1. Το εξελισσόμενο 'ελληνικό πρόβλημα' (και όχι μόνο)

- **Τώρα το λένε και οι Βέλγοι:** Το Μνημόνιο 2 δεν έχει στόχο την δημοσιονομική προσαρμογή αλλά την τιμωρία. Κάνει την Ελλάδα να ματώσει μετατρέποντας παράλληλα την προσπάθεια εξόδου από την Κρίση σε Σισύφειο μαρτύριο.
- Ο **Ken Rogoff** αναφέρεται στην ευρωπαϊκή ηγεσία ως αφέντες με γουρουνίσιο πείσμα (EU's Pig-Head Masters): Η σημερινή στρατηγική, λέει, είναι πολύ πιο πιθανό να οδηγήσει σε έκρηξη και μια άναρχη διάλυση παρά σε 'προσαρμογή'. Γιατί, αναρωτιέται, πρέπει οι Έλληνες (και οι Ιρλανδοπορτογάλοι) να ανεχθούν χρόνια ολόκληρα λιτότητας και αναιμικής ανάπτυξης ώστε να στηριχθούν οι γαλλογερμανικές τράπεζες, χωρίς να έχουν κάποια οφέλη; Καμία χώρα που πέρασε από κρίση χρέους και ύφεσης δεν μπορεί να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα για πολύ καιρό, πόσο μάλλον αυτά που έχουν επιβάλει στην Ελλάδα.
- Οι Ελληνίδες στην πρώτη γραμμή της αντιμετώπισης της Κρίσης. Όπως και τότε, στο αντάρτικο, έτσι και τώρα, καλούνται να σηκώσουν τα βάρη του αγώνα. [Άρθρο των New York Times](#).
- Η προσπάθειά μου ναβάλω τα πράγματα στην θέση τους στην [Ολλανδική τηλεόραση](#) (κεντρικό δελτίο ειδήσεων). Η απόλυτη αντίφαση: Από την μία μου έδωσαν άπλετο χρόνο για να αναπτύξω το επιχειρημά μου (ιδίως για δελτίο ειδήσεων). Από την άλλη, αν δείτε και την [υπόλοιπη εκπομπή](#) (με αστέιες και υποτιμητικές για την Ελλάδα αναφορές) θα φρίξετε...
- Μια ημίωρη ραδιοφωνική συνέντευξή μου για τις τελευταίες εξελίξεις στο μέτωπο της Κρίσης, σε Νεοϋορκέζικο σταθμό. Οι ερωτήσεις είναι του Doug Henwood. Πατήστε [εδώ](#) (και πηγαίνετε στο 27' 30")
- **Έτσι παρουσίασαν οι Financial Times το Μνημόνιο 2:** Ως μια προσπάθεια να κερδηθεί χρόνος έως ότου γίνει μια γενναία αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους - δηλαδή, για να μην μασάμε τα λόγια μας, στάση πληρωμών ακολουθούμενη από κούρεμα της τάξης του 60%.
- Τι είναι αυτή η θρυλική [μετακύλιση του χρέους](#) μας (debt roll over) που υποτίθεται ότι συμφωνήθηκε; Ουσιαστικά είναι αυτό που δεν καταφέραμε να κάνουμε μόνοι μας (εντός αγορών) πέρσι και έτσι οδηγηθήκαμε στις αγκάλες του Μνημονίου και των δανείων από την τρόικα. Με άλλα λόγια, να πειστούν οι δανειστές μας να μας ξανα-δανείσουν την ώρα που τους δίνουμε πίσω τα δανεικά. Τι άλλαξε τώρα και θα το κάνουν; Η απειλή (με την βούλα της ΕΕ) ότι αν δεν το κάνουν δεν θα πάρουν πίσω δεκάρα. Μια τέτοια όμως απειλή ισοδυναμεί με στάση πληρωμών και πυροδότηση των ασφαλιστήριων CDS (η οποία θα γονάτιζε πολλές γερμανικές και γαλλικές τράπεζες). Οπότε, οι σοφοί μας ηγέτες παλεύουν με νύχια και με δόντια να βρουν μια φόρμουλα η οποία θα τους επιτρέψει να βαφτίζουν το κρέας ψάρι - δηλαδή, την δια ροπάλου μετακύλιση σε... εθελοντική. Έστω ότι το πετυχαίνουν. Τι θα κερδίσουμε; Τίποτα. Με αντάλλαγμα την καθυστέρηση των αποπληρωμών, το βουνό χρέους θα μεγαλώσει, οι αγορές θα προεξοφλούν μια ακόμα πιο παταγώδη πτώχευση και, έτσι, η λιτότητα θα ακολουθείται από περαιτέρω στάση επενδύσεων στην χώρα μας.
- Ωραίο [σκίτσο](#). Η Ελλάδα (ίσως και η Ιρλανδία, Πορτογαλία κλπ) πνίγεται στον ωκεανό και δίπλα της έχει σπεύσει ένα σκάφος του ευρωπαϊκού λιμενικού να την σώσει. Αντί για σωσίβιο, όμως, της πετά ένα βαράκι γυμναστηρίου ώστε να προπονηθεί για να μην ξαναπνιγεί.
- Όπως είχα προβλέψει πρόσφατα, στο [Θλιβερό 0.8%](#), δεν άργησε να φανεί πόσο υπερφίαλοι ήταν οι κυβερνητικοί πανηγυρισμοί της 'ανάκαμψης'. Τόσο η βιομηχανική παραγωγή όσο και η ανεργία κατέδειξαν το βάθος της επιταχυνόμενης Κρίσης (βλ. μείωση επενδύσεων). Ακόμα και οι εξαγωγές (το μόνο καλό πεδίο επιδόσεων τον τελευταίο καιρό, καθώς οι επιχειρήσεις στρέφονται στο εξωτερικό λόγω μηδενικής εγχώριας ζήτησης) μειώθηκαν.
- Η [Eurointelligence](#) αναφέρει πως ο Γιώργος Παπανδρέου πιέζεται να αντικαταστήσει τον Υπουργό Οικονομικών.

2. Οι εξελίξεις στην υπόλοιπη Ευρώπη

- Ο **μέγας πόλεμος των ημερών**: ΕΚΤ εναντίον Γερμανικού υπουργείου οικονομικών. Το μήλον της έριδος; Ποιος θα πληρώσει τα σπασμένα της Κρίσης Χρέους-Τραπεζών την οποία οι Μνημονιακές πολιτικές (σε Ελλάδα, Πορτογαλία και Ιρλανδία) χειροτέρεψε; Η Κεντρική Τράπεζα ή τα δημόσια ταμεία των πλεονασματικών χωρών; Το πυρηνικό όπλο του κ. Trichet δεν είναι άλλο από την **απειλή αύξησης των επιτοκίων**. Από την άλλη, ο κ. Schauble κραδαίνει την απειλή της αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους. Κάτι σαν Μονομαχία στο Ελ Πάσο, χωρίς την άγρια ομορφιά του western...
- Παρά την θερμή υποδοχή της κας Μέρκελ στην Washington, η Γερμανία προσανατολίζεται προς Ανατολάς. Σύντομα, η Κίνα θα ξεπεράσει την Γαλλία ως η νούμερο 1 αγορά Γερμανικών αγαθών. Η Ινδία, η Βραζιλία και η Ρωσία δεν είναι πολύ πίσω. Η **Financial Times** θεωρεί ότι αυτό αλλάζει τα δεδομένα τόσο στο Δυτικό στρατόπεδο όσο και στην Ευρώπη.
- Οι εξελίξεις της εβδομάδας μου θύμισαν κάτι που είπε ο **Michael Pettis** τον περασμένο Νοέμβριο: Η Κρίση του Ευρώ είναι το αντίστοιχο του Αμερικανικού Εμφύλιου Πολέμου. Όταν ο αχός των μαχών θα έχει κοπάσει, η Ευρώπη είτε θα θυμίζει μια ενωμένη ήπειρο (με δημοσιονομική κυριαρχία επικεντρωμένη στις Βρυξέλλες ή ακόμα και στο Βερολίνο) είτε θα είναι κατακερματισμένη χωρίς ελπίδα ενοποίησης.
- Η **New York Times** προειδοποιεί τους βορειοευρωπαίους να πάψουν να θεωρούν ότι η κρίση αφορά τις χώρες της περιφέρειας και όχι τις δικές τους.
- Ο επόμενος Πρόεδρος της ECB **Mario Draghi** πασχίζει από τώρα να αναδείξει το... γερμανικό του πρόσωπο υποδηλώνοντας ότι θα ανεβάζει τα επιτόκια κάθε φορά που το έχει ανάγκη η Γερμανική οικονομία (κι ας πέσουν στον Καιάδα οι υπόλοιποι).
- Εξάισιο άρθρο στην **Wall Street Journal** το οποίο κατακεραυνώνει παλαιό 'φίλο' του Δελτίου μας, του γερμανού καθηγητή Sinn ο οποίος όπου σταθεί κι όπου βρεθεί ζητά την αποβολή της Ελλάδας από το ευρώ ή την αποχώρηση της Γερμανίας από το κοινό νόμισμα. Τον τελευταίο καιρό ο Sinn κόπτεται για τα δάνεια των κεντρικών τραπεζών της περιφέρειας από την κεντρική τράπεζα της Γερμανίας (Bundesbank) (βλ. **εδώ** για σχετικό άρθρο που καταδεικνύει αυτές τις ανισορροπίες). Όμως το άρθρο βάζει τα πράγματα στην θέση τους δείχνοντας ότι το πρόβλημα της ΕΚΤ παραμένει αλλού: Στα θαλασσοδάνεια που έχει δώσει στις ιδιωτικές τράπεζες, και ιδίως τις γαλλογερμανικές. Εκεί καταντήσαμε: Να βλέπουμε φως μόνο από την ναυαρχίδα του Rupert Murdoch.
- Ο **Wolfgang Munchau** διαβλέπει δειλές κινήσεις προς ομοσπονδιακούς οικονομικούς θεσμούς. Αν αυτό που περιγράφει είναι εκείνο που μπορούμε να προσδοκούμε, κρίνω ότι πρόκειται για too little too late που λένε και οι αγγλοσάξονες...
- Ο **Ken Roggoff** πολύ σωστά προειδοποιεί ότι η Κρίση του Ευρώ απειλεί την οικουμένη. 'Η όπως συνηθίζω να λέω, η Ευρώπη είναι για τον Κόσμο ότι η Ελλάδα για την Ευρώπη.

3. Νέα από τις ΗΠΑ και τον κόσμο

- Ο **Martin Wolf**, στους Financial Times, εξηγεί γιατί η μονεταριστική προσέγγιση στην Κρίση ανήκει στον κάλαθο των αχρήστων (μόνο που το λέει πιο ευγενικά από μένα).
- Λέτε; Ο εισαγγελέας της Νέας Υόρκης **κάλεσε την Goldman Sachs** σε απολογία για τον ρόλο της κατά την διάρκεια του Κραχ του 2008. Μακάρι. Αν και δεν μπορώ να φανταστώ ότι σύντομα η υπόθεση θα καταλήξει στο αρχείο και κάποιοι υπάλληλοι της εισαγγελίας θα έχουν εξασφαλίσει μια πολύ καλή θέση εργασίας στο εγγύς μέλλον.
- Ο **Paul Krugman** γράφει για την οικονομική μοιρολατρία που έχει γίνει κυρίαρχη. Την εποχή που το πρόβλημα είναι η ανεργία λόγω έλλειψης ζήτησης, **οι ανεκδιήγητοι της οικονομικής θεωρίας** (όπως ο κατά τα άλλα συμπαθέστατος Κύπριος Νομπελίστας Chris Pissarides) συνεχίζουν να ψάχνουν το κακό στην λεγόμενη δομική ανεργία (δηλαδή στην ανεργία που προκαλούν οι ανελαστικότητες της αγοράς εργασίας, η έλλειψη των κατάλληλων ειδικοτήτων κλπ).
- Μια πολύ **χρήσιμη σύγκριση αναλογιών** που εκφράζει τα επιχειρήματα υπέρ και κατά του διαχωρισμού μεταξύ των τραπεζών-καζίνο από τις παραδοσιακές τραπεζικές συναλλαγές. Ένα τάνκερ, εάν στο εσωτερικό του δεν αποτελείτο από πολλές διαχωρισμένες δεξαμενές, θα αναποδογύριζε με την πρώτη φουρτούνα καθώς το πετρέλαιο που κουβαλάει θα δημιουργούσε τεράστιες μετακινήσεις και αδράνειες στο εσωτερικό του τάνκερ. Από την άλλη, αν ρίξεις μια μικρή ποσότητα δηλητηρίου σε μια μεγάλη υδάτινη μάζα (άνευ διαχωρισμών), θα διαλυθεί και θα πάψει να είναι επικίνδυνο. Ποια αλληγορία ταιριάζει περισσότερο στις χρηματαγορές; Του τάνκερ ή του δηλητηρίου;
- Για όποιον/α από εσάς έχει λίγο χρόνο, αξίζει να διαβάσετε (ή και να δείτε σε βίντεο) αυτή την **συζήτηση του Αμερικανικού Council of Foreign Affairs**. Αρχίζει, όπως είναι φυσικό, με μια συζήτηση για την κρίση στις ΗΠΑ αλλά κάπου στην μέση η κουβέντα μεταφέρεται στην ελληνική και ευρωπαϊκή κρίση. Η εξήγηση της σχεδόν ακραίας αντιπαλότητας Trichet και γερμανικής κυβέρνησης των ημερών έχει ενδιαφέρον (χωρίς να ταυτίζομαι απόλυτα μαζί της).
- Η σούπερ ανόητη **εξήγηση των Ρεπουμπλικάνων για τα αίτια της Κρίσης στις ΗΠΑ**.
- Η Ελλάδα ξανά στο χείλος του γκρεμού, γράφει το **Der Spiegel** με αρκετές δόσεις συμπάθειας για την χώρα μας (αναφέρεται και στον χαρακτηρισμό του Μνημονίου που κατέθεσα στον συντάκτη του άρθρου, ως μια νέα Συνθήκη Βερσαλλιών - έναν χαρακτηρισμό που οι παλαιόι αναγνώστες του protagon θα θυμάστε πρωτοχρησιμοποίησα **εδώ**).
- Η **διαφορετική προσέγγιση** στην Κρίση ενός μαρξιστή Αμερικανού - του φίλου Rick Wolf.
- Στις ΗΠΑ η **ανεργία** αποδεικνύεται σκληρό καρύδι. Το ίδιο και η **ύφεση** στην βιομηχανία.
- Η **χαμένη (Αμερικανική) δεκαετία** έφτασε στο μέσον της...